

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
Mrk: SVANA-400-00054

DATO: 10. juli 2017
PROJEKTRNR.: 00095
ds/HKA

DANVAs bemærkninger til høring af Vandkvalitetsbekendtgørelsen

DANVA har følgende overordnede betragtninger til udkast til bekendtgørelse om vandkvalitet:

I høringsbrevet anføres, at der er tale om en forenkling og at formålet er at tilnærme bekendtgørelsen til direktivet. DANVA mener, der gives køb på en struktureret forebyggende indsats, og der reelt ikke er tale om en forenkling. I stedet vil det give anledning til mere besvær for vandselskab, myndighed og forbruger, når der er mistanke om forurening.

Derudover vil der ske en forringelse af forbrugersikkerheden ved at erstatte de gældende analysekrav med krav om analyser ved taphane. De foreslåede ændringer, vil betyde at sikkerheden for den enkelte forbruger vil blive mindre og den forebyggende indsats reduceres, hvilket er i strid med de signaler, der ses i forhold til kommende ændring af direktivet.

Det er i øvrigt en svært tilgængelig lovtekst, med mange krydshenvisninger og indskudte sætninger, som gør det vanskeligt at læse.

Nedenfor er angivet bemærkninger til bekendtgørelsens enkelte elementer:

Anvendelsesområde

Kontrollen bortfalder for hele den del af vandforsyningen, der ligger under 10 m³/dag. Dette omfatter både mindre almene, ikke-almene vandforsyninger samt enkeltvandforsyninger.

DANVA mener at kontrollen af drikkevandet bør være obligatorisk for alle, der indvinder og leverer vand, uanset størrelsen af leverancen. Konceptet almen vandforsyning, bør desuden videreføres med særlige krav til kontrollen, ligesom princippet om at alt drikkevand til husholdningsbrug kontrolleres, også bør fastholdes, så vi i Danmark kan garantere rent vand til alle. Med forslaget udsættes disse forbrugere for en reel sundhedsrisiko.

Derudover vil en nedsat eller manglende kontrol af enkeltejendomme og mindre vandforsyninger, udhule vandforsyningsplanen som reguleringsinstrument. Incitamentet til at udbygge en almen forsyning i et planlagt forsyningsområde, kommer som regel, når der konstateres problemer med vandkvaliteten. Dette vil ikke være tilfældet, hvis der ikke tages prøver. Herved mister vandforsyningsplanen reelt værdi som planinstrument.

Der savnes en begrundelse for § 1 stk. 3, som vurderes at være overflødig. Da intet vand må indvindes uden tilladelse, vil der blive taget stilling til regnvand, afsaltning af havvand jf. lovens § 25, i forbindelse med en eventuel indvindingstilladelse. Heri vil der også stilles vilkår, så det sikres, at vandkvaliteten er velegnet til formålet.

Kontrol med vandets kvalitet

§ 6 Gyldigheden af kontrolprogrammer. Det anføres, at gyldigheden af et kontrolprogram maks er 5 år, samtidig i stk. 11, at vandforsyningen løbende skal arbejde med det og i § 9 stk 1 og stk 2, at Miljøstyrelsen mindst en gang årligt skal tage stilling ti, om bekendtgørelsens bilag skal ændres.

DANVA mener, at der skal være sammenfald mellem "revisionsperioderne", så analyseprogrammet også skal vurderes årligt, på samme måde som bilagene til bekendtgørelsen.

DANVA finder, at ansvaret for at udarbejde kontrolprogrammer skal placeres entydigt hos enten myndighed eller vandforsyning. Den nuværende formulering definerer ikke klart, hvor ansvaret ligger. Ifølge direktivet ligger ansvaret hos de ansvarlige myndigheder. På den baggrund bør fastholdes formuleringen "i samarbejde med" og en entydig placering af ansvaret.

§ 6 stk. 5 – kontrolprogrammer

Det anføres i bilag 6, at prøveudtagningssteder er taphanerne – derudover er hyppigheder fastlagt i bilag 4, men det angives samtidig, at kontrolparametre og hyppigheder kan fraviges, hvis der er udført en risikovurdering.

Bekendtgørelsen bør fremme forbrugersikkerheden og en forebyggende indsats. Taphaneprøverne er stikprøver og med ændringen af prøvetagningsmetoderne, har analyserne reelt kun værdi for den forbruger, hvor prøven er udtaget. Øvrige forbrugere har ikke mulighed for at få viden om den leverede vandkvalitet.

DANVA anbefaler at fastholde en lovgivningsmæssig minimumskontrol af vandkvaliteten i hele forsyningskæden (boring, afgang vandværk, indgang ejendom), ved at bestemmelsen i § 6 stk. 7 præciseres.

Forbrugersikkerheden bør ikke udelukkende overlades til taphaneprøver og et individuelt fastlagt driftsprogram. Ved at fastholde et minimumsprogram i bekendtgørelsen vil den forebyggende indsats fremmes og give forsyninger og myndigheder bedre muligheder for at opfange uregelmæssigheder, inden vandet når ud til forbrugeren. Det betyder også, at det bliver nemmere at målrette indsatsen, så problemer med vandkvaliteten på en enkelt husinstallation ikke giver anledning til restriktioner for forbrugere, der ikke er berørt.

Kontrollen i afgang vandværk bør dokumentere effekten af vandbehandlingen, samt den hygiejniske tilstand af vandværk og beholderanlæg, mens kontrollen i indgang ejendom bør dokumentere kvaliteten af vandet i forsyningsnettet. Kontrollen på taphanen bør begrænses til de parametre, der sandsynligt og realistisk tilføres i husinstallationerne, og/eller kan forværres ved manglende forbrug eller u hensigtsmæssig indretning af installationen. Derudover bør det præciseres, hvordan og efter hvilke kriterier taphane prøvetagningssteder udpeges. Der kunne f.eks. med fordel udpeges prøvetagningssteder i et passende antal offentlige bygninger, da der i henhold til direktivet er en særlig forpligtigelse her.

Styrkelse af den forebyggende indsats vil være i fuld overensstemmelse med Kommissionens igangværende arbejde med revision af drikkevandsdirektivet, hvor der arbejdes på at

indføre mere fokus på en forebyggende indsats fremfor bagudrettede stikprøver hos forbrugeren.

DANVA står gerne til rådighed med konkrete forslag til omfanget af de foreslåede analyseprogrammer.

§ 6 stk 8 Risikovurdering

DANVA hilser muligheden for at reducere frekvens og antal analyse parametre velkommen, men mener som før nævnt, at der bør være en lovpligtig minimumskontrol, som sikrer forsyningskæden. Samtidig gør vi opmærksom på, at det er DANVAs opfattelse, at den risikobaserede tilgang er håndteret i "bekendtgørelse om kvalitetssikring af almene vandforsyninger", hvor der allerede i dag er krav om risikobaseret tilgang til drift og vedligeholdelse for en del af selskaberne. Hvad angår de konkrete krav i stoflisterne, henvises til bilag.

Det er DANVAs opfattelse, at en opstramning af reglerne om kvalitetssikring og den tilhørende vejledning vil dække behovet.

Udtagning og analyse af kontrolprøver

§ 12 stk. 2 kravet om akkrediterede prøver kan helt eller delvis fraviges

Det er DANVAs opfattelse, at der åbnes for, at vandkvaliteten kan dokumenteres med andre metoder end de akkrediterede jf. § 12 stk. 2. DANVA bifalder denne mulighed og ser det som en anerkendelse af den teknologiske udvikling, der er sket indenfor hurtiganalyser og online sensorer. Vi går ud fra, at krav til analyseusikkerhed / metoder kommer til at fremgå i de kommende vejledninger.

Forholdsregler mod utilfredsstillende vandkvalitet

§15 stk 1 indsendelse af dokumentation

Der savnes en nærmere definition af hvilken dokumentation der anses for tilstrækkelig for at dokumentere, at en eventuel overskridelse ikke kan henføres til forsyningselskabet.

§15, stk. 2 information af vandforsyningssystemets forbrugere

Der savnes en nærmere definition af "vandforsyningssystemet". Det formodes, at det er forbrugerne på husinstallationen der henvises til, men det er ikke tydeligt. Derudover er det ikke tydeligt, om der medfølger en pligt til håndhævelse af utilfredsstillende vandkvalitet, der ikke kan henføres til vandforsyningen. I § 15 stk. 2 anføres at forbrugeren skal informeres jf. vandforsyningsloven § 62, stk. 6 og 7. Af disse bestemmelser fremgår "foranstaltninger som forbrugeren bør træffe.

DANVA savner en præcisering af hvilke forpligtigelser der følger med en utilfredsstillende vandkvalitet. Herunder hvilket ansvar der påhviler installationsejeren og hvilket ansvar myndigheden har.

Særligt omkring taphanprøver og ansvarsfordeling

DANVA mener, at ansvar, finansiering og ejerskab bør følges ad.

Derfor bør bestemmelsen om udtagning af taphanprøver udmøntes overfor ejeren via bygningsreglementet, som hidtil har håndteret forhold omkring husinstallationer. Alternativt kan bekendtgørelsen tilføjes en bestemmelse, i stil med den som er i udkastets § 5 stk. 4 omkring regnvandsinstallationen, hvor det er ejeren af en ejendom, der skal dokumentere, at kravene til vandkvaliteten ved ejendommens taphaner overholdes.

Med den model, der er lagt op til i bekendtgørelsen, er der overlap mellem regelsættene. Især sammenhængen med ordningen om "Godkendt til drikkevand" og med bygningsreglementets krav til vandinstallationer. Den manglende sammenhæng giver en uigennemsigtig og vanskelig administration. Samtidig er snitfladerne mellem forsyning, forbruger, bygge- og miljømyndighed uklare.

Det er væsentligt, at uklarheder adresseres fyldestgørende i en uddybende vejledning, så der sikres ensartede rammer og et ensartet administrations- og tolkningsgrundlag.

DANVA står gerne til rådighed med bidrag til dette arbejde og ser frem til fortsat god og konstruktiv dialog omkring bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Vedlagt: Bilag

